

Sygn. akt VI Ka 298/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska (spr.)

**Sędziowie SO Waldemar Masłowski
SO Tomasz Skowron**

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2013 r.

sprawy **M. B.**

skazanego o wyrok łączny

z powodu apelacji, wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 5 kwietnia 2013 r. sygn. akt II K 103/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego M. B. w ten sposób, że za podstawę umorzenia postępowania w miejsce art. 69 § 1 kk przyjmuje art. 572 kpk i art. 89 § 1a kk,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. R. kwotę 147, 60 zł w tym 27, 60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 298/13

UZASADNIENIE

M. B. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. łącznym Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 28.02.2008r. w sprawie sygn. akt II K 5/08 obejmującym skazania w sprawie Sądu Rejonowego w Lubaniu sygn. akt VI K 70/05 oraz w sprawie Sądu Rejonowego w Lubaniu sygn. akt VI K 146/05 na karę łączną 12 miesięcy pozbawienia wolności,

2. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 09.09.2011r. w sprawie sygn. akt II K 559/11, za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64§1 kk, popełniony w dniu 10.07.2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 14.06.2012r. w sprawie sygn. akt II Ko 617/12,

3. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 28.05.2012r. w sprawie sygn. akt II K 235/12, za:

- czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 25.03.2012r., na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,
- czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, popełniony w dniu 25.03.2012r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

po czym wymierzono mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

4. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 18.07.2012r. w sprawie sygn. akt II K 350/12 za czyn z art. 178a§1 kk popełniony w dniu 29.04.2012r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem łącznym z dnia 5 kwietnia 2013r. w sprawie II K 103/13:

I. na podstawie art. 69§1 kk postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego umorzył;

II. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu J. R. kwotę 147,60 zł w tym VAT tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu;

III. na podstawie art. 624§1 kk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie i kosztami tymi obciążył Skarb Państwa.

Z wyrokiem tym nie zgodził się skazany M. B.. W osobiście sporządzonej apelacji kwestionował on ustalenia Sądu I instancji co do braku możliwości postawienia względem niego pozytywnej prognozy kryminologicznej, w sytuacji gdy aktualnie deklarował on poprawę oraz zmianę swojego trybu życia. Stawiając powyższy zarzut jak należy domniemywać, skarżący domagał się uchylecia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja skazanego była co do istoty niezasadna.

Wyrok łączny zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. wydaje się, jeżeli zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby skazanej wyrokami różnych sądów. Jak zaś stanowi art. 85 k.k. warunki do orzeczenia kary łącznej zachodzą, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Określenie „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa lub kolejnych przestępstw.

W niniejszej sprawie prawidłowo Sąd I instancji ustalił, iż w zbiegu realnym pozostają przestępstwa, za które M. B. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 28 maja 2012 r. sygn. akt II K 235/12 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 18 lipca 2012 r. sygn. akt II K 350/12. Słusznie przy tym Sąd Rejonowy ustalił, iż przestępstwo, za które M. B. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 9 września 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 559/11 nie pozostaje w zbiegu realnym z występkami, za które M. B. został skazany dwoma, opisanymi wyżej wyrokami. Przestępstw tych bowiem skazany dopuścił się po dniu 9 września 2011 r. (odpowiednio 25 marca 2012 r. i 29 kwietnia 2012 r.), a więc po dacie wydania wyroku w sprawie o sygn. akt II K 559/11. Stąd też w tym zakresie, wobec braku podstaw do wydania wyroku łącznego Sąd Rejonowy zobowiązany był na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie umorzyć.

W niniejszej sprawie zaistniały podstawy do orzeczenia kary łącznej wyłącznie w zakresie dwóch ostatnich wyroków, opisanych w pkt. 3 i 4 części wstępnej, a przez to także do wydania co do nich wyroku łącznego.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 28 maja 2012 r. sygn. akt II K 235/12 M. B. został skazany za dwa przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 25 marca 2012 r. odpowiednio na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę 8 miesięcy pozbawienia oraz orzeczono wobec niego karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Natomiast wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 18 lipca 2012 r. sygn. akt II K 350/12 M. B. został skazany za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k., popełnione w dniu 29 kwietnia 2012 r. m. in. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata. Wszystkie te występki zostały popełnione po dacie wejścia w życie nowelizacji kodeksu karnego z dnia 5 listopada 2009 r., a tym samym wobec skazanego miał również zastosowanie przepis art. 89 § 1 a k.k.

Stosownie bowiem do art. 89. § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69 k.k. W myśl zaś art. 89 § 1a k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Należy zatem stwierdzić, że interpretacja art. 89 § 1 k.k. pozwala na sformułowanie wniosku, iż orzeczona w uregulowanej tym przepisem sytuacji kara łączna nie musi zostać warunkowo zawieszona, lecz można ją orzec jako karę bezwzględną, w konsekwencji zaś dolegliwość związana z wykonaniem takiej kary, jeśli sąd zrezygnuje z pełnej absorpcji (do czego wszak nie jest zobowiązany), może okazać się większa niż dolegliwość, jaka wiązałaby się z wykonaniem wszystkich, niepołączonych kar jednostkowych.

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd I instancji prawidłowo przyjął, iż brak jest przesłanek z art. 69 § 1 k.k., które winny skutkować warunkowym zawieszeniem wykonania kary łącznej, w przypadku połączenia skazań wyrokami Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 28 maja 2012 r. sygn. akt II K 235/12 i z dnia 18 lipca 2012 r. sygn. akt II K 350/12. Zasadnie przy tym Sąd Rejonowy wskazuje na uprzednią, wielokrotną karalność skazanego (w tym głównie za przestępstwa przeciwko mieniu), a tym samym brak możliwości postawienia wobec skazanego pozytywnej prognozy kryminologicznej, a co za tym idzie zastosowania względem niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Skazany bowiem swoim dotychczasowym postępowaniem nie pozwala na uznanie, iż pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie dopuści się kolejnego przestępstwa. Deklaracje skazanego co do chęci zmiany swojego trybu życia nawet szczere, nie są natomiast wystarczające do zmiany oceny Sądu Odwoławczego w tym zakresie. Sąd Rejonowy nie skorzystał także z uprawnienia z art. 89 a § 1 k.k., tj. orzeczenia w niniejszej sprawie względem skazanego bezwzględnej kary łącznej pozbawienia wolności. Kierunek apelacji, która została wywiedziona wyłącznie na korzyść i nie może doprowadzić do zmiany zaskarżonego orzeczenia na niekorzyść skarżącego zwalnia zaś Sąd Odwoławczy od rozważań czy zasadnie.

Stąd też Sąd Odwoławczy zmienił jedynie zaskarżony wyrok poprzez wskazanie właściwych podstaw umorzenia postępowania w niniejszej sprawie (orzeczenie z pkt. I wyroku), w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok jako słuszny i prawidłowy podlegał zatem utrzymaniu w mocy (art. 437§1 k.p.k.) Nie był przy tym dotknięty uchybieniami określonymi w art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k.

Stosownie do art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze i § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. J. R. kwotę 120 zł wraz z kwotą 27,60 zł tytułem podatku od towarów i usług za obronę skazanego w sprawach o wydanie wyroku łącznego.

Mając na uwadze sytuację materialną skazanego oraz fakt odbywania przez niego kary pozbawienia wolności Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił M. B. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.